

DE
מלכי סכנ ושכנ
h. e.

REGIBVS SEBAE ET SCHEBAE

EX PSALM. LXXII, 8.
PRAEFATVS

AD
ORATIONEM ANNIVERSARIAM
MEMORIAE
NOMINIS IENICHIANI

DESTINATAM
OBSERVANTER INVITAT
M. IO. GOTTL. BIDERMANN
RECT. GYMNI.

FREIBERGAE,
Litteris SAM. FRIDER. BARTHELII.

CXXXIII.

Adecuratam locorum et temporum notitiam, quam Graeci geographiam et chronologiam adpellant, duo esse fulera, quibus omnis historiae ratio innitur, nemo inficias ire potest. Nam nisi certum atque exploratum habeamus, ubi et quando res aliqua gesta sit, aniles fabulas audire vel legere videbimur, hominibus excordibus iucundas, iis autem, qui sapientia et consilio valent, ingratas atque odiosas. Utraque igitur cognitio momentum grauisimum adfert ad veterum monumentorum fidem tam illustrandam quam confirmandam. Neque solum in libris profanis explicandis hunc usum praestat, sed plurimum etiam valet, ad ea, quae in litteris sacris narrantur, recte intelligenda; id quod testimonio in fronte huius scripti adlegato ostendemus. Vbi enim vates diuinus in Psalmo LXXII. amplissimum Messiae regnum futurum, et maximam profanarum gentium copiam eiusdem imperio subiiciendam, animo praeuidens admiratur, Sabaeorum obsequium et religionem imprimis commendat his verbis: מלכי שבא ושבא אשר יקראו, h. e. *reges Schebae et Sebae adferent*. Merito autem quaerimus, quinam hi populi fuerint? Et initio quidem audiamus, quid ii respondeant, qui litterarum sacrarum oracula in varium sermonem transtulerunt. Ita nempe LXXles: βασιλεις Ἀραβων και Σαβα: ita CASTELLIO: *Arabes et Sabaei*: ita Sam. BOHLIVS: a) *Die Kenige aus Schaba und Saba*: ita Aemil. Franc. PORTVS: b) ἀμμιγα των Ἀραβων σκηπτεχοι τοι τε Σαβαιων: h. e. *coniunctim sceptrigeri Arabum et Sabaeorum*: ita Georg. BVCHANANVS d): *Reges Arabum beati thuris et dites venient Sabaei*: ita Theod. BEZA; d) *qui torrida longe arua tenent, et sacra legunt qui thura Sabaei*: ita Adam. SIBERVS: e) *submissa metuent Dominum diademate gentes, thuriferique Arabes, diues et Assyria*. Ex quibus adparet, plurimos in transferendis vocibus שבא et שבא vnam atque eandem sententiam tenuisse, Arabes autem et Sabaeos eodem fere sensu coniunxisse, quo VIRGILIUS illos coniunxit, canens f):

Omnis Arabs, omnes verterunt terga Sabaei.

Originem autem horum nominum שבא et שבא inquirentes, alios aliam statuere, videmus. Et quidem ieiuna est PLINII etymologia, qua Sabae nomen ex Graeco σεβεδαι derivat, g) putans, Sabaeos a mysterio singularis cultus ita adpellari. Neque sanior HESYCHII est sententia, Σαβα per ἀρχμαλωσιων explicantis, h) et hoc nomen ad Hebraicum שבא, *captivum duxit*, referentis, quia scilicet honor regius apud Sabaeos potius captivitatis quam dignitatis rationem habuit. i) Eiusdem pretii eorum est opinio, qui perhibent, illos nomen a שבא

in-

a) in Analytica paraphr. psalm. p. 287.

c) in Metaphr. psalm

psalm. LXXII.

h) in Lex. voc. Σαβα.

f) Aen. VIII, 706.

i) Bochart Phal. p. 132.

b) in Versione psalm. metr. h. l.

d) in Metaphr. ad h. l.

e) in Versione

g) Hist. Nat. L. XII. c. 13.

inebriari, traxisse, quia Sabaei, AGATHARCIDE teste, k) erant *υγιος παντοιος ευδαιμονιος*, i. e. *omnis generis deliciis adfuentes*. Tolerabilior eorum ratio videtur, qui ex radice שבב saturari, hoc nomen propullulasse, arbitrantur, quia regio Sabaea plurimis opibus abundavit. l) Frigidum autem ingenii lufum derivatio Nic. LYRAE sapit, qui Sabaeos a שבב *conuerti*, ideo dici statuit, quia Spiritus S. praeuidit, eos aliquando ad Deum conuersum iri. m) Rectius harum gentium nomen ex Arabico שבא vel שבא deducitur, quod *eminentiam* significat, quae etymologia non solum fitui regionis respondet, sed etiam cum incolarum statura exacte conuenit, qui *viri proceri* dicuntur, n) et quos AGATHARCIDES his verbis depingit; *τα σωματα των κατοικεντων ειναι αξιολογωτεραι*, h. e. *Sabaeam incolentium corpora reliquis sunt spectabiliora*.

Vbi vero hi populi sedem ac domicilium habuerint, facillime cognoscemus, primum eorum ortum repetentes. Scilicet inter Noachi posteros. quorum coloniae vniuersum orbem terrarum occuparunt, quatuor viri, Sebae nomine insigniti, a scriptore sacro commemorantur, quorum primum littera ס a ceteris distinguit, qui per ש scribuntur. Et ille primus quidem filius erat Chufi, o) secundus eiusdem nepos ex Rhegma natus; p) tertius Isochanem patrem habebat, q) et quartus suos natales ad Ioksanem, Abrahæ ex Ketura nepotem, referebat. r) Praeterea hi non solum in eo differebant, quod primus et secundus filius ex familia Chami, tertius autem et quartus ex Semi posteris nati erant; sed etiam alias atque alias sedes occupauerunt, quia primus secundus et quartus iuxta sinum Persicum confederant, tertius autem prope mare Arabicum sedem constituerat: qua mente PLINIVS *Sabaeos ad utrumque mare porrectos* adpellat. s) Imo hoc etiam discriminine internoscuntur, quod ex primo secundo et tertio ordine nati negotiis et commerciis seruirent, ex classe quarta vero procreati rapinas et latrocinia exercerent.

Itaque ii Sabaei, qui nomen שבאא a Chufi filio iam commemorato acceperunt, sedem suam haud procul a rubro mari fixerunt, quod duae vrbes ex nomine conditoris *Sabe* dictae, eodem in terrae tractu testantur. Et huius quidem regionis incolae tam mercaturae laude, quam forma corporis spectabili famam insignem sibi compararunt. Illud ex verbis prophetæ intelligitur, Tyrum, urbem commerciis florentissimam, hoc modo compellantis: si) *Mercatores Sabaei omne genus aromatum praestantissimorum itemque gemmas et aurum ad tuas nundinas comportant*. Staturae vero habita ratione Iesaias hocce Sabaeos, ex profapia Ghufi proguatos, אבשי מדה, h. e. *viros mensurae* adpellat, t) qui

k) Cap. 50.

l) *Funger*. Origin. p. 685.

m) *Commentar*. in Pf. 72.

n) Cap. 50.

o) Gen. X, 7.

p) l. e.

q) Gen. X, 28.

r) Gen. XXV, 3.

s) *Hist. Nat.* L. VI. 28. *Ezech.* XXVII, 22.

t) Cap. XLV, 14.

qui LXXlibus *άνδρες ὑψηλοί* eodem sensu nominantur, qua Chananaei *חנני* *חנני* Gr. *άνδρες ὑπερμηκεις*, u) Goliathus *גוליאת*, Gr. *ώνη ὑπερμεγεθης*, w) et domus ardua *בית גור* nuncupantur. x) Ceterum negari non potest, quod de horum Sabaeorum rebus gestis parum constet, quia Gerrhaei, ex Babylone aduenae, procul dubio nomen ex *גרי* h. e. *peregrinis* nacti, illorum vires attriuerunt et facultates perdiderunt, quod STRABO his verbis indicat: y) *πεξεμποροί εἰσι τὸι Γερῆαιοι το πλεον των Σαβαίων φορτίων ἀπωλεσαν*, h. e. *Gerrhaei negotiationibus celebres, mercaturam Sabaeorum pessunderunt.*

His igitur missis, ad eos Sabaeos nos conuertimus, qui *שבאים* dicuntur, et quorum triplex classis in historia sacra recensetur. Et ad primam quidem illi referuntur, qui Chusi nepotes et filii Rhegmae fuerunt, quod ex loco supra citato constat. Hos autem eam Arabiae Felicis partem tenuisse, quae osium maris Persici et Carmaniae provinciam tangit, scriptores geographi vno ore testantur. Nam vbi *ARRIANVS* de Carmanis agit, z) inter alia *ὄρη μεγιστὴ των Σαβαίων*, h. e. *vastissimos Sabaeorum montes* recenset. Et sicuti huius Sebae frater, scriptura sacra teste, a) *Dedan* erat; ita haec terra *Dedan* cum regione *Sebae* proxime erat coniuncta, quod non modo inspectio tabularum geographicarum docet, sed ea etiam sacri codicis oracula probant, vbi *Sabaei* et *Dedanaei* consociantur. b) Neque tamen hoc silentio est praetermittendum, alium *Dedanem* filium *Ioksanis* fuisse, ex familia *Abrahami* procreatum, c) qui urbem sui nominis in *Idumaea* condidit, d) commercii et negotiationibus celebrem, e) quod testimonio prophetae constat, qui de *Tyro* vaticinans, dicit: f) *Dedanitae tui negotiatores erant.* Et hanc *Idumaea* urbem quarto lapide ab urbe *Phunon* sitam fuisse, *HIERONYMVS* testatur, g) vbi non solum *Israelitae* peregrinantes stationem habebant, h) sed quae etiam venis metallicis abundabat, ad quas fodiendas homines suppliciiis mancipati damnabantur, quod *CELLARIVS* idoneis testimoniis confirmat. i) Vbi vero ad *Sabaeos*, ex *Rhegma* genitos redimus, eorum expressissima vestigia in *Carmania* reperimus, in qua *PTOLEMAEVS* urbem *Sabin* recenset, *MELA* vero fluiuium eiusdem nominis commemorat, k) et quos populos *Pasargidis* vicinos *DIONYSIVS PERIEGETES* his verbis repraesentat:

πρωτα Σαβαι, μετα τες δε Παταργιδαι.

Has autem *Pasargidas* *Perfidem* iuxta mare rubrum incoluisse, *HERODOTVS* docet. l) Atque ex huius *Sabae* regum profapia ante annos abhinc fere septingentos

a) Num. XIII, 32.

c. VI. p. 766.

Ezech. XXXVIII, 13.

XLIX, 8. Ezech. XXV, 13.

g) Comment. in Numer. I. c.

Ant. Vol. II. p. 682.

w) 2. Sam. XXI, 20.

z) in Peripl. III. 2.

c) Gen. XXV, 3.

e) Ezech. XXVII, 15.

h) Num. XXXIII, 42, 43.

k) L. III. c. 3.

x) Ier. XXII, 14

a) Gen. X, 7.

y) L. I.

b) c. g.

d) Ier. XXV, 23.

f) l. c.

i) Geogr.

l) L. I. c. 125.

tos ortum Muhamedem, Dramku cognominatum, in Carmaniam et insulas adjacentes maximas Sabaeorum copias deduxisse, et urbem Armuzain, (quae hodie *Ormus* adpellatur.) condidisse, ex chronico regum Armuzae, quod Persico sermone rex Armuzae contexit, Petrus vero Teixeira in Hispanicam linguam transtulit, BOCHARTVS narrat. m)

Nunc ad tertiam Sabaeorum classem progredimur, qui patrem Iocstanem habuerunt, quos interioris Arabiae sedem tenuisse, scriptores fide digni testantur. Ita enim THEOPHANES, chronographus ineuntis saeculi noni celeberrimus, n) ubi de Ismaelitibus, Madianitis, et ea Asiae parte egerat, in qua Mahomed natus est, haec subiungit: *ἔισι δὲ καὶ ἐνδοτεροὶ μὴ ὄντες τῆς Φυλῆς αὐτῶν, ἀλλὰ τὸ Ἰουτῶν, οἱ λεγόμενοι Ἀμανῖται, τὰ τῶν Ὀμηρίται, h. e. sunt vero etiam interiores, qui non sunt de tribu ipsorum, sed ex familia Iocstanis, qui dicuntur Ananitae vel Homeritae.* Nam licet Plinius, Ptolemaeus et Arrianus Homeritas a Sabaeis distinguant: pro vna tamen gente habendos esse, Philostorgius, Procopius, Baronius et alii, statuunt, quorum ille testatur, o) *Σαβαί μὲν παλαιῶ πο τῆς Σαβαί μητροπόλεως, νυν δὲ Ὀμηρίταις καλεῖσθαι, h. e. Sabaeos olim ab urbe primaria Saba, (dictos fuisse,) nunc autem Homeritas adpellari.* Et idem alio loco narrat, p) Constantium Imperatorem legationem misisse, *πρὸς τὰς παλαιὰ μὲν Σαβαίαις, νυν δὲ Ὀμηρίταις καλεόμενας, ad eos, qui olim Sabaei audiebant, iam vero Homeritae vocantur.* BARONIVS autem q) his verbis suffragatur: *Rex Homeritarum Dunaan, Hebraeus, dittonem tenebat Arabiam Felicem, quae olim Saba, nunc autem Homeritis nominatur.* Et haec illa est Saba, quae STRABONI dicitur *ἡ τῶν Σαβαίων γῆ εὐδαιμονοῦσα, terra omnium felicissima;* et cuius diuitiae balsamo, casia, myrrha, cinnamomo, palmis et calamo odorato constabant, quorum tanta suppetebat vbertas, ut eorum lignis ad ignem alendum vterentur, quibus cibi coquantur. r) Inprimis vero haec Sabaeorum regio thuris feracissima erat, quod non solum litterae sacrae probant, s) sed scriptores etiam profani multis locis testantur. Nam DIONYSIVS PERIEG. fatetur, vniuersam illam diffundere odorem ff)

ἡ θυρ, ἡ σμυρνης, ἡ εὐοδμε καλομοιο,

ἡ καὶ θεοπετιοιο πεπανομενη λιβανοιο, h. e. vel aromatum, vel myrrhae, vel calami suaveolentis, vel etiam diuini et maturi thuris. Ita THEOPHRASTVS, de opibus Arabiae Felicis disputans: t) *παντοθεν συναγεται ἡ σμυρνα καὶ ἡ λιβανωτος εἰς τὸ ἱερον τῆς ἡλῆς, τὸ δὲ ἐστὶ τῶν Σαβαίων, h. e. undique colligitur myrrha et thus ad templum solis, atque hoc est Sabaeorum.* Et plena

m) in Phal. L. IV. c. 7. p. 220.

n) in Biblioth. Patr. Graec. Lat. T. II. p. 283.

o) L. 2.

p) L. 3.

q) Annal. ad an. DXXII.

r) Hist.

Nat. L. XII. c. 17.

s) Ies. LX, 6. Ier. VI, 20.

ff) vers. 937. sq.

t) Hist. Plantar. L. IX. c. 4.

plena sunt poetarum Latinorum carmina thuris Sabaeorum, quos OVIDIVS *thuri-
legos* adpellat. u). VIRGILIUS autem commemorat *centum aras, quae calent
thure Sabaeo*, w) alioque loco narrat *molles, qui mittunt sua thura, Sabaeos*, x)
et iterum ait: *folis est thurea virga Sabaeis*: y) neque VALERIUS FLACCUS
hoc dissimulat, decantans *thuriferos, horum et felicia regna, Sabaeos*. z). His addi-
mus testem Arabicum ABULFEDAM, his verbis idem confirmantem: a)
*in montibus urbis Merba, quae est Sabae, arbor thuris crescit, quod inde in omnes
zam orientis, quam occidentis partes, desertur*. Neque recentiores peregrina-
tores hoc diffiteri, ex tabula Arabiae Felicis perspicitur, a celeb. DE L' ISLE
cura academiae Parisiensis edita, et Descriptioni itineris per Arabiam Felicem
viri eruditissimi DE LA ROQUE praenissa, ubi haec narrantur; b) *dans
cette etendue croissent l'encens, les gemmes, et tous les autres aromates les plus
estimés*. Atque ex hac Sabaea illam reginam ad Salomonem accessisse, quae di-
fertis verbis in sacris litteris מלכה שבא *regina Sabae* adpellatur, c) non est, quod
dubitamus. d) Nam legitur plurimos camelos secum aduexisse, aromata et multa
pretiosa adportantes. e) Consentiant testimonia auctorum grauissimorum, quo-
rum ex numero ABENESRA f) ita disputat: *filia regis austri est regina Sabae*;
quibuscum verbis ea fere conueniunt, quae in libro IVCHASIN leguntur; g)
regina Sabae venit ex regno Iemen, (i. e. austri, cui hodie regnum Yemen re-
spondet;) Suffragatur THEODORETUS, h) de Sabaeis loquens: *τηταν
εβασιλευσεν η θουμασια εκεινη γυνη, ης επηγεσε την σπεδην ο δεσποτης χειρισος*,
h. e. *his imperavit admirabilis illa femina, cuius studium Christus laudauit*,
Matth. XII, 42. Nam licet IOSEPHVS illam ex Aethiopia venisse conten-
dat; i) huius tamen fidem valde dubiam ac subleam esse, constat, inprimis,
ubi in exoticis versatur. Neque hoc nostram sententiam infringit, quod Saluator
I. c. eam βασιλισσων νοε, *reginam austri* adpellat, quia illa pars australis Ara-
biae omnino erat, ad quam Saba pertinebat, et quae in historia sacra *terra
meridionalis* dicitur. k) Frustra etiam dissentientes obiciunt, feminas imperi-
um apud Aethiopes obtinuisse, quod exemplo reginae Candaces probant. l)
De Sabaeis enim, qui in prouincia Ieman (h. e. Arabia australi) versatur, idem
constat, quod non modo ABENESRA testatur, inquis: m) *illis, qui in
regione Ieman degunt, usque ad hunc diem mulieres imperant*; sed etiam poeta
CLAVDIANVS confirmat canens: n)

- u) Fast. 569. w) Aen. I. 420. x) Georg. I. 51. y) Georg. II, 117. z) Argonaut. L. VI. 138. a) in Descript. Arab. p. 62. b) p. 127. c) I. Reg. X, 1. d) de qua legatur Alb. Schultens Comment. de regina Saba. Lund. Bar. 1740. et Io. Ad. Koenigii Diss. de regina Austri, recusa in Thesaur. Philol. T. II. p. 136. sqq. e) I. c. vers. 2. f) ad Dan. XI, 3. g) f. 136. h) in 3. libr. Reg. Qu. 33. i) Antiq. Iud. L. II. c. 5. et L. VIII. c. 2. k) Gen. XIII. r. XX, t. l) Act. VIII, 27. m) I. c. n) in Eutrop. L. I. Medis

Medis leuibusque Sabaeis
imperat hic sexur, reginarumque sub armis
barbariae pars magna iacet.

Tandem neque hoc repugnat, quod illa regina legitur ἐκ τῶν περατων τῆς γῆς, i. e. ab ultimis terris ad Salomonem venisse: si quidem ipsi scriptores sacri Sabaeos גרר גרר gentem longe distinetam nominant o) Graeca autem loquendi formula nihil aliud, quam regionem longis spatiis distantem indicat, quo sensu apostolus dicit, verbi diuini praedicationem εἰς τὰ περατὰ τῆς ὀικουμένης pervasisse, p) Arabes autem fines terrae tenuisse, HORATIVVS docet, quacrens; q)

- - - *quid censēs munera terrae?*
quid maris extremos Arabes ditantis et Indos?

et tam Graecos quam Latinos omnia supra maria posita fines terrae vocasse, plurimis, si locus pateretur, testimoniis ostendi posset. Inprimis vero hanc loquendi formam Arabiae australi bene adcommodari, IO. CLERICVS ex vaticinio Obadiaer) colligit, in quo dictionem גרר, quam Rabini in Hispaniam, LXXles in ἔφραθα, Hieronymus autem in Bosphorum mutarunt, pro nomine adpellativo venditat, atque ex ἡρ, terminus, et הרר, dominatus est, conflata esse, statuit. s)

Vt vero e diuerticulo in viam redeamus, quartae classis Sabaeos paucis contemplemur, qui ad Abrahamum eiusque uxorem Keturam originem suam referunt. Et quum ceteri Sabaei interiora Arabiae Felicis tenerent, hi sedem in illius aditu hand procul à Nabathaeis fixerant. Sic enim STRABO; t) προτοι ὑπερ τῆς Συρίας Ναβαθαῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Αραβίαν νεμονται, primi supra Syriam Nabathaei et Sabaei Arabiam Felicem incolunt. Nam Nabathaeis cum Sabaeis hoc commune erat, ut utrique genus suum ad Abrahamum referrent, et, uti Sabaei ex Abrahami filio, Isakane, ita Nabathaei ex Nebajoth, Abrahami ex Ismaële nepote procreati essent. u) Eosdem autem irruptionibus et rapinis seruisse, ex verbis huius scriptoris statim subsequenibus adparet: καὶ πολλὰ κῆς κατετρεχον αὐτῆς, πρην ἢ Ρωμαίων γενεσθαι, et saepe in illam (Arabiam) excurrevunt, priusquam esset sub potestate Romanorum. Et hi Sabaei procul dubio illi fuerunt, qui in possessiones Iobi irruisse, et multum praedae abstulisse, leguntur. w)

Iam autem, ubi animum et oculos ad psalmum, ex quo argumentum huius scriptiois petiuimus, conuertimus, quantae dignitatis, auctoritatis et magnificentiae illius sit regnum videmus, ad quem gentes ex disiunctissimis regionibus

o) Iocel. IV, 8. p) Rom. X, 18. q) L. I. Ep. VI. 6. r) Obad. ψ. 20.
s) in Comment. ad h. l. t) L. XVI. p. 536. u) Gen. XXV, 13.
w) Hiob. I, 15.

bus accedunt, munera pretiosissima adferentes, coram throno illius se prosternentes, et obsequium promptissimum testatum facientes. Quamvis enim hic psalmus מלשמה h. e. Salomoni inscribatur; Salomonem tamen pro auctore illius haberi non posse, clausula eiusdem docet, his verbis concepta; כלי חלמה דוד h. e. *ad finem perducti sunt psalmi Davidis*: nisi illa cum CHR. FRID. BAVERO vertere volueris: *sic perficiantur preces Davidis!* x) Neque de Salomone argumentum illius explicari potest, quippe cuius regnum neque aeternum, neque immensum, neque ex omni parte beatum fuit, quae omnia de eo rege, qui in illo describitur, praedicantur. y) Vnde etiam R. KIMCHI z) statuit, de Christo hunc psalmum explicari posse, qui alias Salomo adpellatur. a) Et huius quidem regni perfectissima iustitia, b) summa felicitas, c) secunda amplitudo, d) et insignis honor, e) coloribus tam vividis depinguntur, ut haec ornamenta nemini tribui possint, nisi Christo, quem vates diuinus hoc laudum epiphonemato insignit: f) *nomen eius in perpetuum durabit, et, quamdiu sol stabit, fama eiusdem propagabitur, atque in illius obsequio omnes populi adquiescent.*

Hac promulside praeiussa, illud officium adgredimur, quod pietas certo beneficio debita iis scholae nostrae commilitonibus imperat, qui quotide liberali conuictu sustentantur. Quae munificentia hoc tempore eo maioris est facienda, quo grauiori annonae caritate patriam nostram premi, sentinus. Et quia vir omni laude et memoria dignus, IO. BARTHOL. IENICHIUS, iustam pecuniae summam ad beneficium illud conseruandum, ea lege contulit, ut singulis annis die Bartholomaei nomine inscripto, oratio publica in hac schola haberetur, hanc prouinciam hoc anno suscepit, qui iam primum inter conuictores locum tenet,

CHRISTIAN GOTTLIEB ROTHE,

Berthelsdorf-Misn.

sermone sileo Latino concepto *amabilem Palladis imaginem* repraesentaturus, quae ab hominibus profanis pro dea et praeside omnium artium ac scientiarum habebatur. Quicunque igitur litterarum studiis fauetis, ab humanitate nomen nactis, Vos etiam atque etiam rogamus, ut hanc scholae pietatem Vestra beneuolentia ornare, et iuuenem pium modestum et industrium cras ante meridiem, hora IX. audita, auscultare velitis. P.P. *Freibergae*. a, d. XXVI. Aug.

A. S. R. MDCCLXXI.

-
- x) in Consideratione Theologiae regiae, quam liber psalmorum tradit. p. 390.
 y) v. 5. 8. II. 15. 17. z) Comment. ad h. l. a) Cant. III, II. et VIII, II.
 b) v. 1—4. c) v. 5. 6. 7. d) v. 8.
 e) v. 9. seq. f) v. 17.

Yb 627

ULB Halle

001 508 164

3

(811148)

TA → OL

DE
מלכי סבא ושבא
h. e.
REGIBVS SEBAE ET SCHEBAE
EX PSALM. LXXII, 8.
PRAEFATVS

AD
ORATIONEM ANNIVERSARIAM
MEMORIAE
NOMINIS IENICHIANI
DESTINATAM
OBSERVANTER INVITAT
M. IO. GOTTL. BIDERMANN
RECT. GYMN.

FREIBERGAE,
Litteris SAM. FRIDER. BARTHELII.

CXXXIII.